

Exodus 12: 46, avondmaal, GKv Arnhem 15jun2014, 16.45, J.M. de Jong Sr

(**Vooraf**, indien op te geven door voorganger:

1. Zingen GKerkboek, Gez 158, *als een hert dat verlangt naar water*
2. Zingen GKerkboek, Gezang 145:1-4, *Heer onze God, hoe heerlijk is uw naam*)

1. Zingen(?) Votum: Onze hulp is in de Naam van de HEER die hemel en aarde gemaakt heeft
2. Zingen(?): Amen
3. Zegen: Genade zij u en vrede van God onze Vader en van de Here Jezus Christus
4. Zingen(?): Amen
5. Zingen GKerkboek psalm 147: 1,2 *goed is het leven als de lof van de Heer wordt aangeheven*
6. Lezen: HA formulier nr 5
7. Gebed (in formulier)
8. Zingen: (in formulier) belijdenis (bewerking Casper Koolsbergen, tekst bijgaand, muziek als LiedboekvdK Gez 114. Zie verder internet)
9. Communie
10. Lezen Psalm 116: 7-10 *de Heer hielp me, ik mag leven*
11. Zingen: GK ps. 116: 7,10 *Dit wil ik graag delen met Gods mensen*
12. Dankgebed (slot formulier)
13. Lezen - Ex 12: 1-13 & 43-47, *instelling van het pascha in een spannende nacht*
- Joh 19: 31-33, 36 *geen bot van Jezus gebroken, zoals bij paschalam*
14. Zingen: GK ps 16: 1 *buiten u is er niets goeds, uw mensen zijn mijn blijdschap*
15. Lezen - **TXT** Ex 12: 46 *herhaling en precisering van een paschabepaling*
16. Preek
17. Zingen: GK Gezang167: 1 *Samen in de naam van Jezus* (Canon mogelijk?)
18. Gebed
19. (Collecte)
20. Zingen: GK psalm 138: 1,2 *Ik zal met heel mijn hart uw eer bezingen Heer*
21. Slotzegen: neem nu de zegen van God aan
De genade van onze Heer, Jezus Christus, de liefde van God en de eenheid met de heilige Geest, zij met u, allemaal
22. Zingen (?) Amen

Exodus 12: 46, avondmaal, GKv Arnhem 15jun2014, 16.45, J.M. de Jong Sr

Honderd gram per persoon. Dat heb ik in mijn achterhoofd als er op mijn boodschappenlijstje staat: vlees. Dus zo: we eten straks **met zijn drieën, dus 3 x 100 gram** vlees. Dat kun je samen goed op krijgen, wat evt overblijft kan in de koelkast. Bij een barbecue wordt het meer dan 100 gram pp. Maar ook dan kijk ik éérst naar het aantal eters en daarna hoeveel ik moet hebben. Wat ik over heb kan ik bewaren.

Als het nu eens andersom is: je hébt een kilo of tien, vijftien (zoveel vlees zit er aan een lammetje wel), en het moet allemaal op. Wat overblijft mag niet in een koelkast, maar moet je verbranden. Wat doe je dan? Want zo werkte de Here bij het pascha. Israëlieten mochten altijd zelf weten hoe ze vlees klaarmaakten, maar bij pascha zegt Gód het. Waarom? Hoe?

God had van dit feest gezegd: je moet een lam of een geitje nemen. Dat haal je uit de wei op de 10^e van de 1^e maand, en je houdt het 4 dagen in of bij huis. Iedereen loopt er wel eens langs. Allicht ga je dat beestje een beetje kennen, zelfs leuk vinden. Bij het pascha, 4 dagen later, moet je juist dát dier slachten, zei God. Kinderen gingen daar misschien wel om huilen.

En dan komt dat dier op tafel: iedereen moet dat goed zien: het-is-een-dier! Dat is iets heel anders dan een keurig in plastic verpakt vierkant stukje eten, waarvan je niet weet uit welke winkel het komt. Nee, het is een dier dat jou al een beetje herkende. Dát lammetje is geslacht, en je weet wie het gedaan heeft. Het is echt dát beestje: nog met zijn kopje, zijn pootjes er aan vast, geroosterd op tafel. Dát lammetje gaan we eten!

Wat zou je doen als je er bij was geweest? Zóu je dat wel wíllen opeten? Of eet je maar niet? Je vader en je moeder zouden dat goed begrijpen. Ja, wij vinden het ook erg van dat beestje. Maar je vader zou er ook iets bij zeggen. Dit: weet je wat er zou gebeuren als we niet dát lammetje hadden geslacht? Dan gingen er twee dood in ons huis. Ik en jij, want ik was bij opa en oma de oudste jongen, jij bent het hier. Er is nu buiten een engel bezig met het dood maken van alle oudste jongens, in dit hele land. Het is niet vanzelfsprekend dat **wij** blijven leven. Maar nu we dat leuke lammetje geslacht hebben en nu zín bloed op de buitendeur zit, nu doet die engel ons niks. We moesten kiezen: dat lammetje dood door óns of wíj door de engel. Het blijft moeilijk, maar beter zo. We moeten er ook echt van eten!

Hoe eet je het? Je moet steeds zelf een stukje voor jezelf van dat lammetje op tafel afhalen en opeten. En dan nog een keer en nog een keer. Dat is zo belangrijk, dat God er verderop nog iets bij zegt, vs 43vv. Mensen, let op: je mag geen enkel bot breken, dus niet hakken zoals de slager doet, niet in één keer aan iedereen zijn eigen afgepaste stuk geven.

Ál dat vlees moet op! Hoe krijg je dát voor elkaar? Kun je als alleenstaande kamerbewoner pascha vieren? Kun je als gezin van 6 mensen 10 kg lamsvlees opkrijgen? Dan houd je nóg erg veel over. Maar je mag niks bewaren, niks aan de hond geven. Zonde van zoveel vlees. Dan maar wat wegbrengen? Naar opa en oma? Naar de buren? Maar je mag geen botje breken. Wegbrengen mag dus echt helemaal niet. Wat nu?

Er zit niets anders op dan genoeg mensen uit te nodigen. Maak een lammetje klaar en nodig genoeg mensen uit om het bij jou thuis helemaal op te krijgen. Later zeiden ze in Israël, dat je daarvoor plm 10 mensen nodig. Geen vlees naar buiten, maar ménsen naar binnen!

Exodus 12: 46, avondmaal, GKv Arnhem 15jun2014, 16.45, J.M. de Jong Sr

Iedereen moet naar die maaltijd toe, naar dat lammetje. Het dode lammetje brengt de mensen bij elkaar. Het lam brengt anderen bij je in huis. Het lam moet je delen met anderen. Het lam is niet voor losse mensen, maar voor mensen die bij elkaar willen zijn. Dus mensen die zichzelf misschien eerst wel tegen anderen beschérmde, halen nú die ander in hun huis en laten hem toe in hun leven. Normaal misschien zelden bij elkaar, maar in die nacht wel. Zo vierden ook later alle mensen van Israël het pascha. Het was op die avond op straat stil, maar in de huizen was niemand alleen.

In opdracht van Mozes **vierde ook Jezus pascha** met zijn 12 leerlingen. Ze eten samen van één lam op tafel. Er is meer te eten: brood en wijn. Het brood was ongesneden, dus Jezus breekt er stukken van af. Iedereen krijgt wat. Hij zegt: bij je stuk brood moet je nu en voortaan denken aan Mij, sterker nog: dat je eigenlijk Mij eet. Ze eten weer door, praten allicht. Aan het eind van het eten, bij de laatste beker wijn, zegt Jezus: als je uit déze beker wijn drinkt, moet je óók denken aan Mij. Je drinkt Mij. De wijn is eigenlijk mijn bloed.

Wonderlijk, maar het zit zo: al meer dan eens was toen over Jezus gezegd, dat Hij het lam van God was! Je kon het zien aan wat Jezus deed. Johannes de apostel zag dat nog eens bevestigd toen Jezus net gestorven was. Johannes zag, dat Jezus' botten niet werden gebroken! Want na de kruisiging komen er een paar Romeinse soldaten kijken of de drie gekruisigde mannen al dood zijn. Twee niet: daarom beukten de soldaten hun benen kapot, die stikten kort daarop. Jézus was toen al wél overleden, dus zijn botten lieten ze heel. Hé, denkt Johannes: dit past precies bij een paschalam. Toevallig? Nee, God wil dat dit klopt. God wil dat Johannes dat ziet.

Jezus is voortaan het lam van pascha. De leerlingen hebben eruit begrepen: een lammetje slachten is voortaan niet meer nodig. Daar kun je blij om zijn. Maar nu moet je in plaats daarvan Jezus opeten = helemaal aannemen. Hem opeten helpt nog beter tegen doodgaan dan dat bloed op de deurposten. Aan het eten van het lijf van Jezus heb je meer dan aan het allergezondste eten. Hem eten is weten wat Jezus doet en waarom, en ook willen dat het voor jou is!

't Lam bij Mozes bracht mensen bij elkaar. Brengt Gods Lam Jézus ook mensen bij elkaar? Wil Hij dat? Kijk, iedereen zoekt mensen uit die bij hem passen. Mensen van de leeftijd of van hetzelfde vak, zelfde voetbalclub, van familie, mensen die je liggen. Maar liggen ze je niet meer, dan ga trek je je terug, je gaat weg, de vriendschap is over.

Het nieuwe lam Jezus brengt mensen bij elkaar **van elke soort!** Jezus kiest niet alleen leeftijdgenoten of mensen met zijn vak, niet alleen mannen of alleen vrouwen, niet alleen maar 'eigen volk'. Hij kiest allerlei mensen uit! Mensen die elkaar soms of vaak niet liggen. Mensen die van zichzelf elkaar en Jezus op afstand houden, die onenigheid krijgen omdat de anderen zó anders zijn!

Wij gaan op Jezus af vanwege vergeving, verlossing, eeuwig leven. Maar dat moeten we willen delen met veel anderen. Niet wegblijven omdat Jezus toevallig ook de verkeerde mensen erbij uitgekozen heeft: hij erbij, dan ik niet. Dat is Jezus voor jou alleen willen!

Dat hadden ze **goed begrepen** in Korinte, een stad in oud-Griekenland met al gauw na Pinksteren een kerk. In de eerste jaren werd daar het HA gevierd na een gezamenlijke maaltijd, waarbij iedereen eten meebracht voor zichzelf en een paar anderen, schoonmakers of directeuren, hoogopgeleiden en mensen met weinig. Het ging daar wel een keer fout

Exodus 12: 46, avondmaal, GKv Arnhem 15jun2014, 16.45, J.M. de Jong Sr

mee, en pas dán horen we ervan, maar het idee was goed: je komt elkaar tegen aan het HA, dus je hoort bij elkaar, je deelt met die anderen.

De Here Jezus wil nog steeds mensen bij elkaar brengen door het avondmaal. Hij heeft al veel gedaan, ga maar na: hadden we elkaar gekend zonder de kerk? Zonder Jezus? De Heer brengt ons in elkaars leven. Dat moeten we goed vinden en erin mee doen!

Je gaat je gauw ergeren aan de mensen die je niet liggen als je Hem vergeet. Wie meer naar mensen kijkt dan naar Jezus, wordt gauwer veroordelend: over jouw geloof zeg ik niks, maar ik praat niet meer met jou. Je hebt zélf vergeving nodig. Ben je daar ook blij om voor de anderen? Wil je kwetsbaar zijn? Dan ben je ook geneesbaar.

Wie meer naar mensen kijkt dan naar de Heer Jezus, kan de kerk degraderen tot een winkeltje: als de kerk het product maar levert dat ik nodig heb, kan ik verder wel geloven zonder die mensen. Maar als je die anderen niet in je leven toelaat, laat je dan wel de Here Jezus toe? Als je die anderen wel toelaat... vallen ze vaak mee. Bovendien maak je het hén makkelijker te laten merken dat ze ook om de Heer geven. Je laat zo Jezus toe in je leven en er kan een moment komen dat je blij bent met die anderen. Dat geeft de Heer.

Bid je voor de anderen, te beginnen in de kerk? Zo kunnen we elkaar bemoedigen op weg naar het nieuwe land. De Here Jezus is niet uit op een stelletje individualisten, maar op een samenhangend en samenwerkend nieuw vólk! Blij om de Heer en om elkaar.

Als er ergens spanning ontstaat tussen leden van deze gemeente, dan moet je terug naar dat punt: we horen bij elkaar om de Heer, Jezus. Als er ergens onbedoeld grenzen ontstaan, groepjes die vooral elkaar zien, leeftijdgenoten, mensen mét kinderen en mensen zonder.... Spanning tussen gehuwden onderling, dan moeten we terug naar het Lam. Je moet met de mensen van de Heer verder, en het wordt mooier dan het was.

Laten we dat vaker doen: eten van zijn vlees en bloed, een goede gemeenschap vormen, waar er nog meer bij mogen. Want je kunt niet van het Lam van God eten in je eentje. Amen.